Dosarul nr. 5r-6425/2025
4-25147232-12-5r-20102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureț

grefier Filoteia Anghel

cu participarea:

agentului constatator Alexandrina Rotari

petentului *****

apărătorului Dan Badii

examinînd în şedinţă publică contestaţia depusă de petentul *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01014905 din 25 septembrie 2025, întocmit de către BV „CENTRU” al Serviciului Vamal, în baza art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional și deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DSV01010083 din 25 septembrie 2025, instanța de judecată, –

C O N S T A T Ă:

La 25 septembrie 2025, agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, inspector superior Ciornîi Ludmila, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01014905, prin care în sarcina lui ***** a fost reținut că, la 21 octombrie 2024, ora 11:00, ultimul a săvîrșit fapta contravențională manifestată prin introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor prin locuri stabilite controlului vamal prin declararea neautentică în documentele vamale sau de trecere conform DV nr. MD210000R34998 în valoare de 145 043, 82 lei.

Prin decizia asupra cauzei contravenționale nr. DSV01010083 din 25 septembrie 2025 emisă de șeful adjunct al Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Filimon Ion, petentul ***** a fost

recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unităţi convenţionale, ceea ce constituia la momentul comiterii contravenției suma de 25 000 (*douăzeci și cinci mii*) lei.

La rîndul său, petentul *****, la 07 octombrie 2025, a depus o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 25 septembrie 2025, cît și deciziei asupra cauzei contravenționale din aceiași dată, solicitînd încetarea procesului contravențional pornit pe art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional.

În motivarea contestației, autorul acesteia a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, din motivul lipsei faptei contravenționale, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

Solicită petentul, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 25 septembrie 2025, dar și decizia de sancționare contravențională, din motivul lipsei faptei contravenționale.

În ședința de judecată, reprezentantul petentului, avocatul Badii Dan, dar și petentul, au solicitat admiterea contestației și respingerea procesului-verbal ca fiind neîntemeiat și nefondat, cu încetarea procesului contravențional.

În ședință de judecată, agentul constatator, a solicitat respingerea contestației ca fiind nefondată și menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, dar și decizia de sancționare contravențională.

Audiind participanții prezenți la proces, examinînd contestația înaintată și materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că, contestația înaintată urmează a fi admisă, din considerentele expuse infra.

Potrivit art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Cu întâietate, instanţa de judecată stabileşte că, contestaţia petentului ***** este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional fiind respectate pe deplin.

În raport cu dispoziţiile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privinţa cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condiţiile art. 447[1] alin. (8).

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2) din Codul Contravențional, instanța de judecată examinează contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cît și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

La materialele cauzei, se regăsește bonului de plată nr. 52762027583000002 din 03 octombrie 2025, prin care se confirmă că, ***** a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Conform art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

În sensul art. 7 din Codul Contravenţional care prevede că, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

În accedere cu art. 8 din Codul Contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În accepțiunea art. 375 alin. (1) din Codul Contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În baza art. 381 alin. (2) din Codul Contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod.

Alin. (4) din articolul vizat, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate a agentului constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul- verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesulverbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01014905 din 25 septembrie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova, inspector superior Ciornîi Ludmila, s-a stabilit că, la 21 octombrie 2024, ora 11:00, ultimul a săvîrșit fapta contravențională manifestată prin introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor prin locuri stabilite controlului vamal prin declararea neautentică în documentele vamale sau de trecere conform DV nr. MD210000R34998 în valoare de 145 043, 82 lei.

Prin decizia asupra cauzei contravenționale nr. DSV01010083 din 25 septembrie 2025 emisă de șeful adjunct al Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Filimon Ion, petentul ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unităţi convenţionale, ceea ce constituia la momentul comiterii contravenției suma de 25 000 (*douăzeci și cinci mii*) lei.

În conformitate cu art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, Introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și altor valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune, dacă valoarea mărfurilor, obiectelor și altor valori constituie:

– până la 2000 de unități convenționale, se sancționează cu amendă de la 100 la 500 de unități convenționale;

– de la 2000 până la 4000 de unități convenționale, se sancţionează cu amendă de la 500 la 900 de unităţi convenţionale;

– de la 4000 până la 8000 de unități convenționale, se sancţionează cu amendă de la 900 la 1200 de unităţi convenţionale.

În speţă, instanţa de judecată reţine că, din perspectiva art. 6 din Convenţie, procedura contravenţională este asimilată unei proceduri penale (*Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25-26*) şi, prin urmare, trebuie respectate toate garanţiile oferite de această procedură, printre care se numără şi dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, organele statutului trebuind să-şi justifice sancţiunile aplicate unei persoane - aplicarea unei amenzi reprezentând o ingerinţă în dreptul de proprietate, prin diminuarea patrimoniului personal cu suma stabilită drept amendă - prin indicarea tuturor împrejurărilor cauzei.

Procesul-verbal de contravenţie este un act întocmit de un agent aflat în exerciţiul funcţiunii şi constată starea de fapt, beneficiind de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. El are forţă probantă şi este executat din oficiu, urmând să respecte condiţia de formă „*ad validitatem*”, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată reţine că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi

din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul Contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie în forma „*ad validitatem*", pentru încheierea sa valabilă în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional îi este impusă agentului constatator, date fiind dispoziţiile art. 445 din Codul Contravenţional.

În sensul art. 378 alin. (1) din Codul Contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să le asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale, în condiţiile prezentului cod.

În susţinerea acestei poziţii, instanţa de judecată notează că, potrivit principiului *„in dubio pro reo"*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie considerate ca fiind în favoarea persoanei învinuite.

Cu privire la respectarea dreptului la apărare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reţinut posibilitatea „*părţii acuzate*" (a contravenientului) de a solicita şi obţine audierea unor martori în condiţii de contradictorialitate, de a depune obiecţii, de a aduce explicaţii şi de a cunoaşte învinuirea adusă.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „*acuzaţie în materie penală*", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „*acuzaţie în materie penală*" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul *preventiv* şi *punitiv*, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situației de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie contestat, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul „*in dubio pro reo”*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că, nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

Instanța de judecată menționează că, reieșind din actele prezentate și anexate la materialele cauzei, se constată faptul că, fapta contravențională a fost săvîrșită la data de 21 octombrie 2024, pe cînd petentul potrivit certificatului eliberat de către administratorul *****, a fost angajat în calitate de jurist la data de 01 septembrie 2025, astfel acesta nu poate fi subiectul contravenției, deoarece nu activa în anul 2024 în*****, mai mult acesta nu este responsabil de importul sau vînzarea produselor stomatologice.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că, în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că, acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie, înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo*” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare „*ex propriis sensibus*” a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: *nu există faptul contravenţiei*.

Reieşind din circumstanţele enunţate raportate la norma de drept nominalizată, instanţa de judecată consideră necesar de a înceta procesul contravenţional în privinţa lui *****.

În conformitate cu prevederile art. 461 din Codul Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile

prevăzute la art. 441 sau 445, instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există nici o probă care ar dovedi existența faptei contravenionale și ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către *****, instanța de judecată conchide că, agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, procesul contravențional în privința cet. *****, urmează a fi încetat.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1^1), art. 448, art. 460, şi, respectiv, art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestaţia petentului ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01014905 din 25 septembrie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, inspector superior Ciornîi Ludmila, în baza art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional și deciziei asupra cauzei contravenționale nr. DSV01010083 din 25 septembrie 2025.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale nr. DSV01010083 din 25 septembrie 2025, emisă de către șeful adjunct al Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Filimon Ion, în baza art. 287 alin. (10) din Codul Contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Hotărîrea poate fi contestată cu recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Roman MAZUREȚ